

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Zentai Adrienn ügyész által képviselt **I.rendű felperes neve** (I.rendű felperes címe) felperesnek - a dr. Baracz Vilmos jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen társadalmi szervezet működése törvényességének helyreállítása iránt indított perében a Tolna Megyei Bíróság 2011. április 1. napján kelt 6.P.20.298/2010/42. számú ítélete ellen az alperes részéről 44. sorszám alatt benyújtott és 46. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A 2004. augusztus 24. napján alakult, a tagok jogainak egységes és hatékony képviseletét, illetőleg védelmét célul kitűző alperesi szakszervezetet a Tolna Megyei Bíróság a 2004. szeptember 16. napján kelt Pk.60.079/2004/5. számú végzésével 1477. sorszám alatt vette nyilvántartásba.

A felperes keresetében az alperes törvényes működésének helyreállítása érdekében az alapszabály szerinti legfelsőbb szerv, a kongresszus bíróság általi összehívását, valamint a vezetőségi testület 2010. február 19. napján kelt 20. számú határozatának részbeni megsemmisítését kérte. A hivatkozott határozat szerint a vezetői testület egyhangúan, ellenszavazat nélkül, a küldöttértekezlet felhatalmazása alapján a kongresszusig terjedő öt hónapos időtartamra, titkos szavazással, 100%-os arányban B.Z-t jelöli ügyvivő elnöknek, amelynek hatálya - annak elfogadása esetén - a rész-küldöttértekezletek összesítésének napjától kezdődik. Az alapszabály 46. pontja alapján a főtitkár megbízza B.Z-t az elnöki

feladatok ellátásával a küldöttértekezlet döntéséig, mely küldöttértekezlet összehívására a főtitkár jogosult az alapszabály 39. pontja alapján. A felperes álláspontja szerint az ügyvivő elnök megbízására az alapszabály 36/g. pontja értelmében kizárólag a küldöttértekezletnek van jogosultsága, a főtitkár legfeljebb az alapszabály 44. pontjában megjelölt tisztségviselők megbízására rendelkezik hatáskörrel.

Az alperes 2010. szeptember 24-25. napján megtartotta harmadik kongresszusát, amelynek napirendi pontjai közé a felperes által a keresetlevélben indítványozott napirendi pontokat felvette, azokat megvitatta és a döntéshozatalra szoruló kérdésekben határozatot hozott. Erre figyelemmel a felperes bejelentette a keresettől való részbeni elállását, amelyhez azonban az alperes nem járult hozzá. Egyidejűleg viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben kérte, hogy a bíróság kötelezze a felperest 3.722.000 forint kártérítés megfizetésére. Állította, hogy a kongresszuson a felperes keresetlevelében foglalt napirendi pontok megtárgyalása miatt többletköltségek merültek fel, így a küldöttek szállásdíja, a második napi terembérleti díj, illetve többletélmezési költség. A kereseti kérelemben foglaltak tárgyalása nélkül ugyanis a kongresszust egy nap alatt be lehetett volna fejezni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperes vezetőségi testületének 2010. február 19. napján kelt 20. számú határozatát abban a részében, mely szerint a főtitkár megbízza B.Z-t az elnöki feladatok ellátásával megsemmisítette, míg a keresetet ezt meghaladóan, a viszontkeresetet pedig teljes egészében elutasította. Határozatában kifejtette, hogy az alperes a felperes által indítványozottaknak részben eleget tett azzal, hogy a kongresszust összehívta, és a keresetlevélben felsorolt napirendi pontokat megtárgyalta. A per részbeni megszüntetésére azonban az alperes hozzájárulásának hiányában nem kerülhetett sor. Miután a felperes a keresetben kifogásolt működésén a szervezeti és működési rendjének alapszabályszerű módosításával változtatott, és a kialakult helyzetet a felperes utóbb már maga sem kifogásolta, ezért ebben a részében a keresetet elutasította. Alaposnak találta ugyanakkor a keresetet a vezetőségi testület 2010. február 19. napján kelt 20. számú határozatának részbeni megsemmisítésére irányuló részében. Álláspontja szerint az ügyvivő elnök megbízása az alapszabály 36/g. pontja szerint a küldöttértekezlet kizárólagos hatáskörébe tartozik. A főtitkár az alapszabály 39. pontjából következően csak azokban az ügyekben jogosult dönteni, amelyeket a törvény vagy alapszabály nem utal a kongresszus vagy a küldöttértekezlet hatáskörébe. Az alapszabály 46. pontja alapján az is megállapítható, hogy a főtitkár kizárólag az alapszabály 44. pontjában felsorolt tisztségviselők megbízására jogosult. Ebből következően a keresettel támadott határozatnak az a rendelkezése, amely szerint a főtitkár megbízza B.Z-t az elnöki feladatok ellátásával, az alapszabály rendelkezéseibe ütközik. Alaptalannak találta az elsőfokú bíróság az alperes viszontkeresetét. Ezzel kapcsolatosan kifejtette, hogy az alperesnek 2010. október 20. napjáig az egyesülés jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 11.§-ának (2) bekezdéséből következően harmadik kongresszusát mindenképpen össze kellett volna hívnia. A kongresszusi jegyzőkönyvből megállapíthatóan az alperes maga is szükségesnek tartotta a felperes által

indítványozott napirendi pontok tárgyalását, és nem kizárólag a kereset előterjesztése indította az ügyészi indítványra tárgyalt kérdések vizsgálatára. Ebből következően az emiatt esetlegesen jelentkező többletköltségek a felperesre nem háríthatók át. Ezen túlmenően a kereset előterjesztésekor a felperes jogszerűen, a törvény által biztosított jogkörében járt el, keresete alaptalannak nem minősült, ezért a viszontkereset jogalapja is hiányzik.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, a felperes keresetének teljes elutasítása, és a viszontkereset teljesítése érdekében az alperes fellebbezett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az alapszabálynak az ügyvivő elnök megbízására vonatkozó rendelkezéseit. Az alapszabály 46. pontja ugyanis valamennyi, az V. fejezetben megjelölt tisztségviselő megbízására hatáskört biztosít a főtitkár számára. A tisztségviselők felsorolása ugyanis a V. ponton belül egységes, az egyes tisztségviselők között különbségtételre nem került sor. Ezen túlmenően B.Z. tagszervezeti vezetőnek, vagyis az elsőfokú bíróság értelmezését elfogadva a 44./ pont szerinti tisztségviselőnek minősül, így őt a főtitkár, mint egyéb tisztségviselőt bízta meg az ügyvezetői elnöki teendők ellátásával. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróságnak a felperes keresetlevelét ebben a részében idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania, mert B.Z. ügyvezető elnöki megbízását már az első ízben előterjesztett kereseti kérelemben is vitatták. Viszontkeresetével kapcsolatosan kifejtette, hogy a keresetlevélben felsorolt napirendi pontokat kizárólag az ügyészi indítvány miatt tárgyalta a kongresszus, amely jelentős többletköltségeket okozott.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, és helytálló jogi következtetések levonása után érdemben is megalapozott döntést hozott.

Az alperes 2005. október 20. napján kelt alapszabályának 39. pontjából következően a főtitkár csak abban az ügyben jogosult dönteni, amelyet a törvény vagy alapszabály nem utal a kongresszus vagy a küldöttértekezlet hatáskörébe. A 36/g. pont szerint az elnöki vagy főtitkári tisztség megüresedése esetén - legfeljebb öt hónapi időtartamra - ügyvivő elnököt vagy ügyvivő főtitkárt a küldöttértekezlet bíz meg. Ebből viszont az is következik, hogy az alapszabály 46. pontja alapján a főtitkár kizárólag azoknak a tisztségviselőknek a megbízására jogosult (az alapszabály 44./ pontjában felsorolt tisztségviselők), akinek megbízása nem tartozik más szerv kizárólagos hatáskörébe. A megbízás mindig egy meghatározott tisztség betöltésére vonatkozik, ezért a megbízó eljárásának megítélése szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a megbízott korábban milyen funkciót töltött be, hanem annak, hogy a megbízás milyen tisztség ellátására terjed ki. A határozatot tehát nem teszi jogszerűvé az a körülmény, hogy a főtitkár az elnöki feladatok ellátásával B.Z-t, mint az alapszabály 44. pontja szerinti tisztségviselőt bízta meg.

A felperes a 2010. április 2. napján benyújtott keresetlevelében B.Z. ügyvezető elnökké történt megválasztását sérelmezte, arra hivatkozva, hogy az őt megválasztó vezető testület hatáskörét túllépte. A később előterjesztett, és az elsőfokú bíróság ítéletével elbírált keresetében viszont azt kifogásolta, hogy B.Z-t az elnöki feladatok ellátásával a főtitkár bízta meg. Az eltérő ténybeli alap miatt tehát a Pp. 130.§-a (1) bekezdése d) pontjának alkalmazására nem kerülhetett sor.

Alaptalanul sérelmezte az alperes viszontkeresetének elutasítását is. A felperes az Etv. 14.§-ának (1) bekezdésében biztosított törvényességi felügyeleti jogkörében eljárva vizsgálta az alperes működését és kérte keresetében az Etv. 16.§-a (2) bekezdése b) pontja alapján a működés törvényességének helyreállítása céljából az alperes legfelsőbb szervének összehívását. Az alperes a jogerős bírósági döntést megelőzően, 2010. szeptember 24-25. napján kongresszust tartott - amelyet az Etv. 11.§-ának (2) bekezdéséből következően legkésőbb 2010. október 20. napjáig egyébként is össze kellett volna hívnia -, amelyen az ügyészi kereset 1. és 2. pontban foglalt indítványoknak eleget tettek. A felperes jogellenes magatartásának hiányában tehát (Ptk. 339.§-ának (1) bekezdése) nyilvánvalóan alaptalan az alperesnek a Ptk. 349.§-án alapuló kártérítési viszontkeresete.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 256/A.§-ának (6) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 253.§-ának (2) bekezdése és 254.§-ának (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése alaptalan volt, a felperesnek azonban a másodfokú eljárásban a Pp.75.§-ának (1)-(3) bekezdése szerint megtérítendő költsége nem merült fel. Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5.§-a (1) bekezdésének d) pontja alapján személyes illetékmentességben részesült, ezért a 4.§ (1) bekezdés értelmében az illeték megfizetésére nem kötelezhető, ezért a le nem rótt illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a értelmében az állam viseli.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2011. október 28.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, dr. Döme Attila s.k. bíró